

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/70/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013201636
Dátum vydania rozhodnutia:	06.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7013201636.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: JAKAMA - SERVIS, s.r.o., so sídlom Víšňová 10, Michalovce, právne zastúpený: JUDr. Miroslav Vidovenec, advokát so sídlom S. Chalupku 18, Michalovce, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, so sídlom Komenského 52, Košice v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 11/2013/05872 zo dňa 30. septembra 2013 a o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/279/2013-77 zo dňa 5. júna 2014 v spojení s opravným uznesením č.k. 6S/279/2013-93 zo dňa 11. júla 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/279/2013-77 zo dňa 5. júna 2014 v spojení s opravným uznesením č.k. 6S/279/2013-93 zo dňa 11. júla 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. V rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 244 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a § 89 ods. 1 písm. e/ a f/ zákona číslo 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách (ďalej len „zákon č. 725/2004 Z.z.“) a uviedol, že v podanej žalobe žalobca sa pohybuje vo všeobecnej rovine argumentujúc, že skutkový stav nebol náležite zistený, dokazovanie správneho orgánu nebolo vykonané v celom rozsahu a konania správnych orgánov oboch stupňov trpia závažnými vadami. Z toho titulu nemohol ani súd zhodnotiť závery správnych orgánov konkrétnejšie, ale iba všeobecne. Po oboznámení sa s rozhodnutiami správnych orgánov súd dospel k záveru, že tieto sú riadne odôvodnené a správne orgány sa s každou námietkou žalobcu vznesenou v správnom konaní podrobne vysporiadali. Námietky žalobcu vo všeobecnej rovine nie sú dostatočné a preto nie sú dôvodné. Ťažisko dokazovania v danom prípade spočívalo vo vykonaní listinných dôkazov. O dôkazoch, ktoré správny orgán vykonal a z ktorých v konečnom dôsledku logicky vyvodil skutkový záver obsiahnutý v napadnutom rozhodnutí, súd nemal žiadne pochybnosti, najmä pokiaľ išlo o správu o homologizácii č. 115R/00 00 13.

Podľa priebehu štátneho odborného dozoru je jednoznačne zrejmé, že správny orgán za zaoberal námietkami žalobcu a tieto vyhodnotil ako neopodstatnené. Správne orgány oboch stupňov si preverili skutočnosti, či bola montáž plynového zariadenia vykonaná v súlade s homologizáciou montovaného plynového zariadenia. Poverená technická služba overovania vozidiel vykonala skúšku predmetného vozidla a vystavila základný technický opis vozidla s technickými údajmi potrebnými na vystavenie osvedčenia o evidencii. Skúška vozidla sa vykonáva na základe podkladov predložených výrobcou prestavby v tomto prípade vlastníkom vozidla. Na základe posúdenia dôkazov jednotlivo a potom v ich vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že odvolaním napadnuté rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade so zákonom.

II.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie v ktorom uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu, poukázal na odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O.s.p. s tým, že žalobcovi bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Zároveň žalobca poukázal na tú skutočnosť, že žalobu doplnil listom zo dňa 25.05.2014, kde sú uvedené všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie súdu a napriek tomu sa súd s týmto doplnením žaloby nezaoberal.

Žalobca sa domáhal, aby odvolací súd posúdil skutočnosti na základe ktorých dospel správny orgán k uloženiu sankcie. Poukázal, že v konaní postupoval v dobrej viere a za pravosť, resp. nespornosť homologizačnej správy nenesie žiadnu zodpovednosť, nakoľko nemá ani povinnosť skúmať jej pravosť. Homologizačná správa nemusí byť overená, nakoľko sa vždy predkladá jej fotokópia. Ďalej uviedol, že v predmetnom roku uskutočnil montáž 253 plynových zariadení, z ktorých problém s homologizáciou bol iba v tomto jednom prípade a to nie jeho vinou.

Nakoľko súd prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti žalobcu, napriek tomu, že žalobca žiadal o odročenie pojednávania, žalobca uviedol, že nemá záujem na spôsobovaní prieťahov súdneho konania. Je však toho názoru, že postupom súdu mu bolo odňaté právo konať pred súdom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., napriek tomu, že súdu bolo prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu zaslané ospravedlnenie o nemožnosti sa zúčastniť pojednávania.

III.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné priznať úspech.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) v medziach odvolania, ako súd v odvolací, preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom považoval za potrebné na účely preskúmania napadnutého rozsudku z vecnej stránky vysporiadať sa v prvom rade s procesnou námietkou, ktorou žalobca poukazoval, odvolávajúc sa na ustanovenie § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. na skutočnosť, že súd prvého stupňa tým, že žalobu prejednal na pojednávaní napriek tomu, že právny zástupca sa riadne ospravedlnil z dôvodu choroby, požadujúc zároveň konajúci súd o určenie náhradného termínu pojednávania a aj v neprítomnosti žalobcu, ktorý sa ospravedlnil z predmetného

pojednávania, trvajúc na osobnej účasti svojho právneho zástupcu.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použije primerane ustanovenie prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 250g ods. 2 O.s.p., ak sa účastníci na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať v ich neprítomnosti; konanie sa nesmie z tohto dôvodu prerušiť.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Z administratívneho spisu súd zistil, že správny orgán prvého stupňa ktorým bol Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Michalovciach rozhodnutím číslo 14/2013/00855 zo dňa 24.06.2013 uložil žalobcovi pokutu vo výške 2 000,- € z dôvodu porušenia povinnosti § 89 ods. 1 písm. e/ a f/ zákona č. 725/2004 Z.z., z titulu, že žalobca vykonal do vozidla montáž neschváleného typu retrofitného systému plynového zariadenia LPG pre vozidlo s typom motora, ktorý nie je uvedený v Dodatku homologizačnej správy retrofitného systému. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že správny orgán sa nezaoberal podkladmi doloženými počas prejednávania výsledkov dozoru ako ani žiadnymi listinnými dôkazmi ním predloženými s tým, že konanie správneho orgánu je neodborné a nekompetentné.

Žalovaný sa stotožnil s názorom správneho orgánu prvého stupňa a rozhodnutím č. 11/2013/05872 zo dňa 30.09.2013 odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 14/2013/00855 zo dňa 24.06.2013. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že štátny odborný dozor nad pracoviskom montáže plynových zariadení je ukončený a kontrolné zistenia tvorili podklad rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. Počas štátneho odborného dozoru bolo zistené, že žalobca vykonal do vozidla značky TOYOTA COROLA VERSO dňa 25.08.2011 montáž plynového zariadenia LPG - retrofitný systém, o čom svedčí protokol č. SKA 004 064.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/279/2013-77 zo dňa 05.06.2014 v spojení s opravným uznesením č.k. 6S/279/2013-93 zo dňa 11.07.2014, ktorým súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 11/2013/05872 zo dňa 30.09.2013 o uložení pokuty vo výške 2 000,- € z dôvodu porušenia povinnosti § 89 ods. 1 písm. e/ a f/ zákona č. 725/2004 Z.z., zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Dôvodom bola skutočnosť, že žalobca vykonal do nákladného motorového vozidla značky TOYOTA, obchodného názvu COROLLA VERSO a typu vozidla ZNR L-GRGEWK s typom motora 1ZZ-FE montáž neschváleného typu retrofitného systému plynového zariadenia LPG pre vozidlo s typom motora, ktorý nie je uvedený v Dodatku homologizačnej správy retrofitného systému a z toho dôvodu mu bola uložená pokuta.

Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že žiadosť právneho zástupcu žalobcu o ospravedlnenie jeho neúčasti a neúčasti žalobcu na pojednávaní vytyčenom na deň 05.06.2014 o 9.30 hod. bola krajskému súdu doručená dňa 02.06.2014, t.j. tri dni pred určeným termínom pojednávania. Z obsahu žiadosti a pripojenej fotokópie legitimácie dočasne práceneschopného poistenca Y. zo dňa 02.06.2014, je rovnako zrejmý dôvod brániaci právnemu zástupcovi žalobcu v jeho účasti na nariadenom pojednávaní v podobe jeho práceneschopnosti diagnóza J06.8.

Z osobitnej úpravy obsiahnutej v § 250g ods. 2 O.s.p. vyplýva, že odročenie pojednávania pre neprítomnosť účastníka z dôležitých dôvodov nemožno a priori vylúčiť.

Dôležitosť dôvodu, ktorým je odôvodňovaná žiadosť neprítomného účastníka o odročenie pojednávania posudzuje súd podľa okolností konkrétneho prípadu. Dôležitým dôvodom je i práceneschopnosť právneho zástupcu, ak nemožno od účastníka spravodlivo žiadať, aby si zvolil iného zástupcu (pozri

blížšie uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 54/2010).

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca je v konaní zastúpený advokátom JUDr. Miroslavom Vidovencom na základe plnomocenstva zo dňa 23.12.2003.

Je nesporné, že je vecou konajúceho súdu, či argumenty uvádzané v žiadosti o odročenie pojednávania označí za irelevantné, čo v preskúmvanej veci krajský súd i uviedol, že žalobca nesplnil predpoklad pre odročenie pojednávania, ktorý je uvedený v ustanovení § 119 ods. 3 O.s.p. za použitia ustanovenia § 246c O.s.p. a to, že spolu s návrhom na odročenie pojednávania nedoručil súdu vyjadrenie ošetrujúceho lekára, že zdravotný stav právneho zástupcu žalobcu neumožňuje účasť na pojednávaní, teda vyjadrenie ošetrujúceho lekára, že právny zástupca žalobcu nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

Najvyšší súd v tejto súvislosti tiež poukazuje na svoje rozhodnutie sp.zn. 8Sžo/180/2010, v odôvodnení ktorého je konštatované nasledovné: „Odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým účastníkovi odníma možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Tým i právo účastníka, aby jeho vec prejednal v jeho prítomnosti, neznamená to, že by súd nemohol prejednať vec i v neprítomnosti účastníka konania, avšak je povinný vždy účastníkovi konania poskytnúť možnosť, aby jeho vec bola prejednaná v jeho prítomnosti.“

Ustanovenie § 115 O.s.p. ukladá súdu, aby - ak to zákon alebo osobitný právny predpis neustanovuje inak, nariadiť na prejednanie veci samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná, pričom predvolanie musí doručiť účastníkom tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

V zmysle ustálenej judikatúry najvyššieho súdu, ale aj Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva, má účastník právo byť vypočutý aspoň v jednom stupni súdneho konania a o tomto práve by mal byť účastník konania súdom poučený. Až následne je už na účastníkovi konania, či svoje právo využije alebo nevyžije.“

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v Občianskom súdnom konaní na účely ochrany jeho práva a právom chránených záujmov.

S poukazom na ustanovenie § 119 ods. 3 O.s.p. je najvyšší súd názoru, že potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti advokáta žalobcu je dostatočným dokladom, ktorý svojim obsahom zároveň absorbuje aj vyjadrenie ošetrujúceho lekára, že zdravotný stav právneho zástupcu žalobcu neumožňuje jeho účasť na pojednávaní. Preto vyžadovanie ďalšieho dokladu alebo vyjadrenia od ošetrujúceho lekára, okrem potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti považuje najvyšší súd za nadbytočný. Samotné potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti advokáta je dostatočným dôvodom na odročenie pojednávania.

Z týchto dôvodov sa senát odvolacieho súdu so závermi krajského súdu o nevyhovení žiadosti o odročenie pojednávania nestotožnil a takýto postup kvalifikoval ako dôvod na zrušenie rozhodnutia krajského súdu, keďže takýmto postupom prvostupňový súd odňal účastníkovi možnosť konať pre súdom.

Z dôvodov tohto pochybenia sa odvolací súd nezaoberal hmotnoprávnou stránkou odvolania.

Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd vzhliadol v postupe súdu prvého stupňa procesné pochybenie, v dôsledku ktorého bolo účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom a preto napadnutý rozsudok prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a vec podľa § 221 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O trovách odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O.s.p.) v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.